

ת"פ 223/05 - מדינת ישראל, המרכז לגביית אגרות וקנסות נגד פתחי חמדון

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 223-05 מדינת ישראל נ' חמדון

בפני כבוד השופט יוסי טורס
מאשימה
נגד
נאשם
החלטה

מדינת ישראל המרכז לגביית אגרות וקנסות
פתחי חמדון

1. ביום 21.4.05 נגזר דינו של הנאשם ובין היתר הוטל עליו קנס בסך 750 ₪ "או 7 ימי מאסר". משלא שילם הנאשם (לפי הנתען) את הקנס, הוגשה בקשה להורות על מאסרו.
2. העבירה בגינה הוטל הקנס היא עבירת עוון. לאור כך, תקופת התיישנות העונש היא 10 שנים. המרכז לגביית אגרות וקנסות ציין בבקשתו כי נעשו ניסיונות לגביית הקנס ופירט את ההליכים השונים. אין מחלוקת כי משלוח דרישת תשלום מאפסת (ולא רק "עוצרת") את מרוץ התיישנות עונש הקנס (ראו: בג"צ 1618/97 סצ' נ' עיריית תל אביב, פ"ד נב(2) 542; בג"ץ 7281/09 שרגא רזנבאום ואח' נ' עיריית הרצליה ואח' (3.1.10)). בעניינו נעשו אף פעולות גבייה אקטיביות יותר ולאור מועדי הפעולות שצוינו בבקשה, הקנס לכאורה טרם התיישן.
3. עם זאת, עולה השאלה, מה דינו של המאסר חלף הקנס? האם מדובר בחלק אינטגרלי מהקנס - ולכן טרם שהקנס התיישן, לא יכול המאסר חלף הקנס להתיישן - או שמא מדובר ברכיב עונשי נפרד לצורך שאלת ההתיישנות, ולכן כאשר לא הוחל בביצועו תקופה העולה על עשר שנים, הוא (להבדיל מהקנס) התיישן. לשאלה זו אין למצוא תשובה בחוק או בפסיקה ויש לה פנים לכאן ולכאן (לדיון בשאלת מהותו של מאסר חלף קנס, ראו: ע"פ 4919/14 שמעון אזולאי נ' מדינת ישראל 6.3.17); לדיון בהתיישנות עונשים, ראו רע"פ 1553/15 חליל דיב עיסא נ' הועדה המקומית לתכנון ו בנייה שומרון (31.10.17)).
4. לאור כך אני קובע דיון בבקשה בנוכחות פמ"ח (אזרחי) והנאשם ליום 7.1.19 שעה 13.30. המזכירות תמציא החלטתי לפמ"ח (אזרחי) אשר תבצע מסירה אישית לנאשם (תשומת הלב שלבקשה צורף אישור מסירה לאדם אחר (חנאן חטיב)).

ניתנה היום, ח' טבת תשע"ט, 16 דצמבר 2018, בהעדר
הצדדים.

